

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 49635/10
Milenko TOTH
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi Odjel), zasjedajući dana 06. studenog 2012. godine u Vijeću sastavljenom od:

gđe Isabelle Berro-Lefèvre, *Predsjednice vijeća*,

gđe Elisabeth Steiner,

gđe Nine Vajić,

g. Anatolya Kovlera,

g. Khanlara Hajiyeva,

g. Linos-Alexandre Sicilianosa,

g. Erika Møsea, *članova vijeća*,

i g. Søren Nielsen, *Tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen 30. srpnja 2010. godine,

uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena država i odgovor na očitovanje koje je podnio podnositelj zahtjeva,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva, g. Milenko Toth, hrvatski je državljanin, rođen 1962. godine, koji trenutno izdržava kaznu zatvora u Zatoru u Lepoglavi (dalje: Zator).

2. Hrvatsku Vladu (dalje: „Vlada“) zastupala je njena zastupnica, gđa Š. Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi:

1. Stegovni postupak u zatvoru

4. Odlukom Upravitelja Zatvora od 30. studenog 2007. godine, utvrđeno je da je podnositelj zahtjeva počinio dva stegovna djela. Relevantni dio odluke glasi:

“Okrivljeni zatvorenik Toth Milenko ...

Kriv je:

(1) što je dana 06.11.2007. godine prilikom uručivanja pošiljke i pregleda pošiljke počeo psovati i vrijeđati službenika pravosudne policije J.K. riječima „vidi se koliko si školovan da mi to pregledavaš“ „Jebem Vas neškolorane“; i

(2) što je dana 06.11.2007. godine prilikom temeljite pretrage zatvorenika na 1A odjelu vrijeđao službenike prav. policije D.S. i M.B. riječima „Smeće jedno!“, a zatim ih spriječio u obavljanju službenih radnji na način da je službenika pravosudne policije D.S. primio za ruku i počeo ga vući prema sebi, govoreći „Ostavi to, smeće jedno!“, a nakon što su prema njemu zbog pružanja aktivnog otpora primijenjena sredstva prisile istima prijetio riječima „Sve ću vas naći vani i pobiti!“

U svezi stegovnog djela pod točkom 1., utvrđeno je da se podnositelj nepristojno ponašao i vrijeđao zatvorske čuvare. Kažnjen je zabranom korištenja novca u Zatvoru kroz period od tri mjeseca. U svezi stegovnog djela pod točkom 2., utvrđeno je da je podnositelj spriječio službenu osobu u obavljanju dužnosti, te je kažnjen sa dvadeset i jednim danom samice.

5. Točno neutvrđenog dana, podnositelj je izjavio žalbu tvrdeći da su činjenice predmeta pogrešno utvrđene.

6. Dana 04. siječnja 2008. godine, sudac izvršenja Županijskog suda u Varaždinu u meritumu je potvrdio rješenje Upravitelja utvrdivši da je podnositelj počinio jedno lakše stegovno djelo u vidu vrijeđanja, prijetnje i nepristojnog ponašanja i jedno teže stegovno djelo koje se sastojalo u sprječavanju službene osobe u izvršavanju dužnosti. Podnositelja je kaznio sa dvadeset i jednim danom samice za teže stegovno djelo, te potvrdio drugu izrečenu samicu.

2. Kazneni postupak

7. Dana 09. studenog 2007. godine Uprava Zatvora podnijela je kaznenu prijavu protiv podnositelja Općinskom državnom odvjetništvu u Ivancu navodeći da je dana 06. studenog 2007. godine podnositelj izgovorio

prijetnje zatvorskim čuvarima D.S.-u i M.B.-u govoreći da će ih „sve naći vani i pobiti“.

8. Tijekom kaznenog postupka, preslika gore spomenute odluke donesene u disciplinskom postupku priložena je u spis.

9. Dana 31. siječnja 2008. godine podnositelj je proglašen krivim zbog prijetnje državnim službenicima na Općinskom sudu u Varaždinu. Dana 07. travnja 2010. godine isti je sud podnositelja proglasio krivim za prijetnju po dvije točke optužnice . Relevantni dio odluke glasi:

“Okr. Milenko Toth ...

Kriv je:

Što je 06. studenog 2007. g., oko 13.00 sati na 1 A Odjelu Kaznionice u Lepoglavi, tijekom pretrage njegovih stvari, radi prijetnje da će zapaliti sobu, te zbog toga primijenjene potrebne mjere održavanja reda i sigurnosti – odvajanja od ostalih zatvorenika po službenicima pravosudne policije – D.S. i M.B., revoltiran njihovim postupanjem, rekao im da su smeća jedna i da će ih naći vani i pobiti“

Osuđen je na tri godine i deset mjeseci zatvora.

10. Podnositelj je izjavio žalbu u kojoj je, između ostalog, tvrdio da je povrijeđeno pravilo *ne bis in idem*. Dana 07. svibnja 2010. godine Županijski sud u Varaždinu odbio je žalbu podnositelja utvrdivši da prvi postupak proveden u zatvoru nije kaznene naravi. Relevantni dio presude glasi:

“... stegovna mjera nema karakter kazne u kaznenopravnom smislu jer tijela Kaznionice koja provode stegovni postupak nemaju svojstvo suda ... Iako je primarni cilj stegovne mjere ... odvratanje počinitelja od počinjenja novog stegovnog prijestupa, stegovna mjera ... ne uključuje formalni gubitak slobode ...”

11. Dana 11. svibnja 2010. godine podnositelj je podnio zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne sudske presude Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, u kojem je iznova tvrdio, između ostalog, da je povrijeđeno pravilo *ne bis in idem*.

12. Dana 20. svibnja 2010. godine podnositelj je podnio ustavnu tužbu u kojoj je također, između ostalog, tvrdio da je povrijeđeno pravilo *ne bis in idem*.

13. Dana 31. kolovoza 2010. godine Vrhovni sud je odbio zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne sudske presude po istoj osnovi kao i Županijski sud.

14. Dana 04. srpnja 2012. godine Ustavni sud Republike Hrvatske odbio je ustavnu tužbu podnositelja potvrđujući stavove nižih sudova.

B. Mjerodavno domaće pravo

15. Relevantne odredbe Kaznenog zakona („Narodne novine“, br: 110/1997, 27/1998, 50/2000, 129/2000, 51/2001, 113/2001, 190/2003, 105/2004, 84/2005, 71/2006, 152/2008 i 57/2011) glase:

PRIJETNJA**Članak 129.**

„(1) Tko drugome ozbiljno prijeti kakvim zlom da bi ga ustrašio ili uznemirio, kaznit će se novčanom kaznom do stopedeset dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

(2) Tko drugome ozbiljno prijeti da će njega ili njemu blisku osobu usmrtniti kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine...”

UVREDA**Članak 199.**

“(1) Tko uvrijedi drugoga, kaznit će se novčanom kaznom ... ili kaznom zatvora do tri mjeseca.

(2) Tko uvrijedi drugoga... ispred drugih ljudi ... kaznit će se novčanom kaznom... kaznom zatvora do šest mjeseci.

...”

SPRJEČAVANJE SLUŽBENE OSOBE U OBAVLJANJU SLUŽBENE DUŽNOSTI**Članak 317.**

“(1) Tko silom ili prijetnjom da će izravno uporabiti silu spriječiti službenu osobu u obavljanju službene radnje koju je poduzela u okviru svoje ovlasti ili je na isti način prisili na obavljanje službene radnje, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.

...”

16. Relevantne odredbe Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br: 110/1997, 27/1998, 58/1999, 112/1999, 58/2002, 143/2002, 63/2002, 62/2003 i 115/2006) glase:

Članak 368.

“ Povreda kaznenog zakona postoji ako je kazneni zakon povrijeđen u pitanju:

...

3. ima li okolnosti koje isključuju kazneni progon a osobito je li ... stvar već pravomoćno presuđena;

...”

Članak 425.

“(1) Okrivljenik koji je pravomoćno osuđen na kaznu zatvora ... može podnijeti zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude zbog povrede zakona u slučajevima predviđenim ovim Zakonom.

(2) Zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude podnosi se u roku od mjesec dana od dana kad je okrivljenik primio pravomoćnu presudu.

...”

Članak 426.

“O zahtjevu za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske..”

Članak 427.

“ Zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude može se podnijeti:

1. zbog povrede kaznenog zakona na štetu osuđenika predviđene u članku 368. točki 1. do 4. ovoga Zakona ...

...

3. zbog povrede prava okrivljenika na obranu na glavnoj raspravi ili zbog povrede odredaba kaznenog postupka u žalbenom postupku, ako je ta povreda mogla utjecati na presudu..”

17. Relevantne odredbe Zakona o izvršavanju kazne zatvora („Narodne novine“ br: 128/1999 i 190/2003), glase:

STEGOVNI PRIJESTUPI, MJERE I POSTUPAK

Članak 145.

“...

(2) Lakši stegovni prijestupi jesu:

...

8. vrijeđanje, prijetnja ili nepristojno ponašanje;

...

(3) Teži stegovni prijestupi jesu:

...

4. nasilničko ponašanje;

...

10. sprječavanje ovlaštene službene osobe ili bilo koje druge osobe koja je uključena u provedbu programa izvršavanja u obavljanju zadaća;...”

STEGOVNE MJERE

Članak 146.

“(1) Za počinjene stegovne prijestupe izriču se stegovne mjere.

(3) Stegovne mjere jesu:

1. ukor;

2. ograničenje ili privremena uskrata raspolaganja novcem u kaznionici, odnosno zatvoru do tri mjeseca;

3. uskrata pojedinih ili svih pogodnosti iz članka 130. ovoga Zakona do tri mjeseca protekom kojeg roka se pogodnosti mogu odobravati postupno ovisno o uspješnosti u provođenju programa izvršavanja;

...

5. upućivanje u samicu do dvadeset jedan dan u slobodno vrijeme ili tijekom cijeloga dana i noći;

...”

POSTUPAK ZBOG POČINJENJA NOVOGA KAZNENOG DJELA TIJEKOM IZDRŽAVANJA KAZNE

Članak 149.

“(1) Ako zatvorenik na izdržavanju kazne zatvora počini kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, a za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do šest mjeseci, kaznit će se stegovno.

(2) Ako zatvorenik počini koje drugo kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, upravitelj će o tome odmah obavijestiti nadležnoga državnog odvjetnika. Upravitelj može narediti privremeno odvajanje zatvorenika od ostalih zatvorenika ... do odluke suda.

...”

PRIGOVORI

18. Podnositelj je prigovario temeljem čl. 4. Protokola br. 7, da je bio dva puta suđen i osuđen za isto djelo.

19. Podnositelj je također prigovario temeljem čl. 6. Konvencije da je kazneni postupak protiv njega bio pokrenut unatoč tome što oštećenici nisu podnijeli kaznenu prijavu protiv njega.

20. Konačno, prigovario je i temeljem čl. 13., da nije imao na raspolaganju učinkovito pravno sredstvo.

PRAVO

A. Navodna povreda čl. 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju

21. Podnositelj zahtjeva je prigovario da je bio dva puta suđen i osuđen za isto djelo. Zahtjev je utemeljio na čl. 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju, koji glasi :

“ 1. Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku iste države za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u skladu sa zakonom i kaznenim postupkom te države.

2. Odredbe prethodnoga stavka ne sprječavaju ponovno razmatranje slučaja u skladu sa zakonom i kaznenim postupkom dotične države ako postoje dokazi o novim ili novootkrivenim činjenicama, ili ako je u prethodnom postupku došlo do bitnih povreda koje su mogle utjecati na rješenje slučaja.

3. Ovaj se članak ne može derogirati na temelju članka 15. Konvencije.”

1. *Tvrđnje stranaka*

22. Vlada je tvrdila da je podnositelj zahtjeva zloupotrijebio svoje pravo na podnošenje zahtjeva Suda, jer je sankcija zabrane raspolaganja novcem u zatvoru kroz period od tri mjeseca koja je prema podnositelju primijenjena u stegovnom postupku beznačajna, dok je sankcija upućivanja u samicu bila opravdano primijenjena. Nadalje, Vlada je navela da djelo za koje je podnositelj bio kažnjen u stegovnom postupku nije kazneno, već stegovno djelo, jer je kao takvo označeno u Zakonu o izvršavanju kazne zatvora. Svrha sankcioniranja stegovnih djela zatvorenika jest osiguranje urednog funkcioniranja zatvorskog sustava. Djela o kojima je riječ ne evidentiraju se u kaznenoj evidenciji.

23. U svezi pravne naravi stegovnog djela o kojem je riječ, Vlada je tvrdila da kazneno djelo prijetnje sadrži obilježja prijetnje službenoj osobi u svezi njenih dužnosti, dok se, s druge strane, stegovno djelo vrijeđanja, prijetnje i nepristojnog ponašanja za koje je podnositelj kažnjen u stegovnom postupku sastoje od ponašanja koje je neprihvatljivo u zatvorskom kontekstu. Prema tome, prijetnje koje je podnositelj uputio samo su jedan od elemenata stegovnog postupka o kojem je riječ.

24. Vlada je, nadalje, tvrdila da svrha kažnjavanja u stegovnom postupku nije retributivna, već regulatorna. Stegovna djela usmjerena su isključivo prema zatvorenicima.

25. Podnositelj je ostao kod svog stava.

2. *Ocjena Suda*

26. Dobro utvrđenom sudskom praksom Suda uspostavljena su tri kriterija, poznata kao “*Engel kriteriji*” (vidi *Engel i dr. protiv Nizozemske*, 8. lipanj 1976, Serija A br. 22), koje treba uzeti u obzir prilikom utvrđivanja postoji li „kaznena optužba“. Prvi kriterij je pravna klasifikacija djela u domaćem pravu, drugi je sama priroda djela, a treći težina sankcije kojoj je izložena osoba o kojoj je riječ.

27. Dodatno, dobro utvrđena sudska praksa Suda je da su drugi i treći kriterij postavljeni u predmetu *Engel* alternativni i ne nužno kumulativni: da bi čl. 6. bio primjenjiv, dovoljno je da se djelo o kojem je riječ po svojoj prirodi može smatrati „kaznenim“ sa stajališta Konvencije, ili da je to djelo osobu učinilo podložnom sankciji koja, po svojoj prirodi i stupnju težine, općenito pripada u „kaznenu“ sferu (vidi *Öztürk protiv Njemačke*, 21 veljače 1984, Serija A br. 73, § 54, i *Lutz protiv Njemačke*, 25 kolovoz

1987, Serija A br. 123, § 55). Ovo ne isključuje mogućnost primjene kumulativnog pristupa u slučajevima kada zasebna analiza svakog pojedinog kriterija ne omogućuje jasno zaključivanje o postojanju kaznene optužbe (vidi *Bendenoun protiv Francuske*, 24 veljače 1994, Serija A br. 284, § 47; *Benham protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 10 lipnja 1996, *Izviješće o presudama i odlukama 1996-III*, § 56; *Garyfallou AEBE protiv Grčke*, 24 rujna 1997, *Izviješća 1997-V*, § 33; i *Lauko protiv Slovačke*, 2 rujna 1998, *Izviješća 1998-VI*, § 57).

28. Sud je već utvrdio da se kriteriji “*Engel*” primjenjuju u zatvorskim kontekstu u svezi disciplinskog kažnjavanja zatvorenika (vidi *Campbell i Fell protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 28 lipnja 1984, §§ 68-69, Serija A br. 80, i *Ezeh i Connors*, ranije citirano, §§ 83-85)

(a) Prvi kriterij Engel – klasifikacija djela u domaćem pravu

29. Sud primjećuje da je u postupcima pred Upravom zatvora i sucem nadležnim za izvršenje kazni zavora utvrđeno da je podnositelj, koji služi zatvorsku kaznu od 1992. godine, verbalno uvrijedio zatvorske čuvarе, prijetio im i nepristojno se ponašao, te spriječio službenu osobu u izvršavanju dužnosti. Kažnjen je zabranom korištenja novcem unutar zatvora tijekom razdoblja od tri mjeseca, te upućivanjem u samicu na dvadeset i jedan dan. Prema hrvatskom pravu, djela o kojima je riječ klasificirana su kao stegovna djela u smislu Zakona o izvršavanju kazne zatvora.

30. Međutim, Sud naglašava da pravna karakterizacija postupka po domaćem pravu ne može biti jedini kriterij relevantan za primjenjivost načela *ne bis in idem* u smislu čl. 4. st. 1. Protokola br. 7. U protivnom, primjena ove odredbe bila bi prepuštena diskrecijskoj ocjeni država ugovornica u mjeri koja bi mogla dovesti do rezultata nespojivih sa ciljem i svrhom Konvencije. Nadalje, prema domaćoj pravnoj klasifikaciji, djela o kojima je riječ istovremeno predstavljaju stegovna djela u smislu čl. 145. Zakona o izvršavanju kazne zatvora, i kaznena djela u smislu čl. 129. (prijetnja), 199. (uvreda) i 317. (sprječavanje službene osobe u obavljanju dužnosti) Kaznenog zakona. Prema tome, Sud ne može samo na temelju ovoga kriterija odlučiti da li je stegovni postupak bio „kaznene“ naravi.

31. Pojam „kaznenog postupka“ u tekstu čl. 4. Protokola br. 7. također se mora tumačiti u smislu općih načela koja se odnose na kompatibilne riječi „optužnica“ i „kazna“ u smislu čl. 6. odnosno 7. Konvencije. (vidi *Sergey Zolotukhin protiv Rusije* [VV], br. 14939/03, § 52, ECHR 2009).

(b) Drugi kriterij Engel – priroda optužbe

32. U presudi *Campbell i Fell* (gore citirano, § 71), zamijećeno je da povreda discipline od strane zatvorenika može poprimiti razne oblike: dok su određena ponašanja očito ništa drugo nego pitanje interne discipline, druga se ne mogu smatrati takvima. Relevantni pokazatelji bili su da „neka

pitanja mogu biti ozbiljnija od drugih“, da za nezakonitost određenog ponašanja može biti odlučno to što je ono počinjeno u zatvoru, te da ponašanje koje tvori prekršaj u smislu pravila ponašanja u zatvoru također može predstavljati i djelo u smislu kaznenog prava, tako da, barem u teoriji, ništa ne sprječava da ova vrsta ponašanja bude predmetom i kaznenog i stegovnog postupka.

33. Optužbe stavljene na teret podnositelju u stegovnom postupku ne mogu se smatrati u cijelosti istovjetnima onim koje su mu stavljene na teret u kaznenom postupku. Dok je u stegovnom postupku kažnjen za verbalne uvrede, prijetnje, nepristojno ponašanje i sprječavanje službene osobe u izvršavanju dužnosti, u kaznenom je postupku proglašen krivim zbog prijetnji smrću. Međutim, kao što je već ranije istaknuto, neke optužbe iznesene protiv podnositelja u disciplinskom postupku jasno su odgovarale određenim djelima u običnom kaznenom pravu. Tako, optužbe za vrijeđanje, prijetnju i sprječavanje službene osobe u izvršavanju dužnosti također su propisane čl. 129., 199. i 317. Kaznenog zakona.

34. Sud smatra da ovi čimbenici, čak i ako sami po sebi nisu dovoljni za zaključivanje da se djela koja su podnositelju stavljena na teret u stegovnom postupku imaju smatrati „kaznenim“ u smislu Konvencije, jasno daju istima određeni kolorit koji se ne podudara u potpunosti sa stegovnim pitanjima.

35. Stoga Sud smatra da se potrebno okrenuti trećem kriteriju: prirodi i stupnju težine sankcije kojoj je podnositelj bio izložen (vidi *Engel i drugi*, § 82, i *Campbell i Fell*, § 72, oboje prethodno citirano).

(c) Treći kriterij Engel – priroda i težina sankcije

36. Sud je već ranije smatrao da dodavanje dodatnih dana na već izrečenu kaznu zatvora predstavlja kaznenu sankciju (vidi *Campbell i Fell*, § 82, i *Ezeh i Connors*, § 126, oboje prethodno citirano).

37. Prijašnja Komisija i Sud također su ispitivali pitanje da li se sankcija kojom se ne produžuje izrečena zatvorska kazna u vojnom ili zatvorskom kontekstu može smatrati „kaznenom“ (vidi *Eggs protiv Švicarske*, br. 7341/76, odluka Komisije od 04. ožujka 1978., u kojem je podnositelj bio kažnjen sa dva dana samice; *X protiv Švicarske*, br. 8778/79, odluka Komisije od 8 srpnja 1980., u kojem je podnositelj kažnjen sa tri dana samice; *P. protiv Francuske*, br. 11691/85, odluka Komisije od 10. listopada 1986, u kojem je podnositelj bio kažnjen sa dvanaest dana samice; *J.U. protiv Francuske*, br. 20978/92, odluka Komisije od 21. listopada 1993, u kojem je podnositelj bio kažnjen sa trideset i jednim dan samice, i *Štitić protiv Hrvatske*, no. 29660/03, §§ 55 i 56, 8. studeni 2007., u kojem je podnositelj bio kažnjen sa sedam dana samice, koja se kazna trebala izvršiti samo ako bi podnositelj počinio drugo stegovno djelo u naredna tri mjeseca). U svakom od ovih predmeta prijašnja Komisija i Sud smatrali su da puko pogoršanje uvjeta izdržavanja kazne zatvora uslijed mjere kao što

je samica, nije dostatno za dovođenje konkretnog stegovnog postupka u sferu „kaznenog“ u smislu Konvencijskog značenja ovog pojma.

38. U ovom predmetu, podnositelj je kažnjen sa dvadeset i jednim danom samice, što je maksimum koji je propisan Zakonom o izvršavanju kazne zatvora. Ova sankcija nije produljila vrijeme koje će podnositelj provesti u zatvoru i zbog toga nema za posljedicu dodatno lišenje slobode, već samo pogoršanje uvjeta njegovog zatvaranja S obzirom na navedeno, sukladno gore navedenoj sudskoj praksi, Sud zaključuje da prvi set postupaka proveden pred upravom zatvora i sućem izvršenja nije bio kaznene naravi, zbog čega naknadna osuda podnositelja u kaznenom postupku nije protivna načelu *ne bis in idem* izraženom u čl. 4. Protokola br. 7.

39. Iz navedenog slijedi da je ovaj dio zahtjeva očigledno neosnovan, te ga treba odbaciti sukladno čl. 35. st. 3. (a) i st. 4. Konvencije.

B. Druge navodne povrede Konvencije

40. Podnositelj je također prigovarao u smislu čl. 6. Konvencije, da je kazneni postupak protiv njega pokrenut unatoč činjenici da oštećenici nisu podnijeli kaznenu prijavu, te u smislu čl. 13., da nije imao na raspolaganju učinkovito pravno sredstvo.

41. U svjetlu materijala s kojima raspolaže, te u mjeri u kojoj su pitanja kojima podnositelj prigovara u njegovoj nadležnosti, Sud smatra da ovaj dio zahtjeva ne ukazuje na postojanje povrede Konvencije. Iz navedenog slijedi da je ovaj dio zahtjeva nedopušten sukladno čl. 35. st. 3 (a) kao očigledno neosnovan, te mora biti odbačen sukladno čl. 35. st. 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

Proglašava zahtjev nedopuštenim.

Søren Nielsen
Tajnik

Isabelle Berro-Lefèvre
Predsjednica

© Ured zastupnika RH pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana.